

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. II. Iesv coram Caipha, ad falsa testimonia, filentium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

inviolabile Numen, vertere, & suis ipsum viribus, ac quasi armis oppugnare aggressus sum. DEUM denique ipsum rerum omnium principium, & finem ultimum, incommutabilem illam, & independentem, ac necessariam substantiam, omnesque ejus perfectiones destruere, perdere, pessumdare conatus sum. O Judex! hoc contra me est, non falsum, sed verum testimonium: sed illa tua est clementia, ut dum coram te, contra me aliquid dicam, sit pro me; & in favorem causæ, vertitur confessio culpæ. Illa tua est Bonitas, ut me bonum reddas, dum me malum profiteor. Dixerim aliquando insipiens in corde meo: Non est DEUS. Falsum hoc fuit meum testimonium de te. At modò non tantum corde, sed ore dico, hoc verum de te testimonium. Licet hic adstes, quasi malefactor vinctus, quasi nocens judicandus, quasi reus condemnandus, hoc tamen coram cælo, & terra, Angelis & hominibus de te profero cum Judith testimonium: *Tu es DEVS, & non est alius præter te.*

*Judith. 9.
19.*

§. II.

*IESV coram Caïpha, ad falsa testimonia
silentium.*

Solers in suis consiliis nequitia, quæ siverat contra JESUM falsa testimonia: sed quodnam contra falsum testimonium Christus suscepit patrociniū? non aliud quàm silentium.

Matt. 25. *Et surgens Princeps Sacerdotum, ait illi: Nihil respondes ad ea, quæ isti adversum te testificantur? IESVS autem tacebat, & nihil respondit.*

Rectè tu quidem facis, ô Princeps Sacerdotum, quod surgas: sed rectius faceres, si non solum è sede surgeres, sed sedem ipsam desereres: quia

quia illa tua sedes non est tribunal Justitiæ, sed iniquitatis; est ipsa cathedra pestilentia, quæ non tam convenit Principi Sacerdotum, quàm præfidi nebulonum. Sed surgente, & ad loquendum urgente Principe Sacerdotum, Sacerdos ille magnus non habens quid in tam bona causa defenderet, quid in tam stolidâ accusatione refelleret. luculentissimam opponit tot objectis criminibus apologiam, silentium: *Jesus autem tacebat.* O dignum omnium ore deprædicari silentium! nunquam tanto vel sui plausu, vel aliorum fructu Tullius è rostris disseruit, quanto Christus in hoc Concilio, siluit. Hoc Christi silentium in stuporem rapuit totum cæli amphitheatrum. Hic, hic adsit querula maledicentia, hic garrula invidia, hic male facunda jactantia. Discat hic ponere frænum ori suo, quisquis extemporalis est Rhetor, ut se defendat, etiam dum nocens accusatur. Si quis non falsum contra innocentem, sed verum contra nocentem proferat testimonium: quisque hic pro sua causa dicacissimus, quidquid est mordacitatis in Jambicis, quidquid salis in Satyricis, quidquid acrimonia in Philippicis, dentatissimâ linguâ in adversarium deblaterat. Sic hoc sæculo, ut Christus in Concilio, omnium linguis vapulat Veritas, omnium sermonibus accusatur Justitia, omnium ore condemnatur Innocentia. Imò non satis est Innocentiam traduce-re fictis calumniis, impetere amarulentis verbis; verba enim, ut facilè ex ore evolant, ita facilius memoriâ excidunt; sed ne falsa testimonia obliterentur, ut etiam posteritati tradantur, stylo cam-punguat, ne vetustas temporis expungat. Hinc tot probrosi contra Veritatem, & Innocentiam libelli; in quibus nihil est verius, quàm Veritatem mendacii

Christi
ad falsa
testimo-
nia si-
lentium

Bonæ
consci-
entiæ
testimo-
nium,
certum
contra
calum-
nias præ-
sidium.
2. Cor. 1.
12.

Ambr. in
Psal. 118.
serm. 20.

Matt. 12.
3.

I. Io. 2.

Pf. 10.
14.

mendacii accusari, nihil infamius ipso auctore, qui ut infamiam declinet, vel nomen subtercet, vel fictitium supponit. Sed inter omnes calumnias, ac dicteria, quæ illi de trivio dicaculi rabulæ effutiant, una est summa gloria Innocentiæ, testimonium bonæ conscientie. Si illa cum Christo silet, non alio indiges causidico, vel causæ tuæ patrono. Accusent falsi testes, acuant suum stylum, calumniatores ad ravim usque vociferentur; denigrent obrectatores famam, traducant nomen, exonerent plaustra convitiatorum, frendent præ iracundia; ringantur præ invidia; sile quisquis es innocens; ne hisce quidem: patienter audi, constanter sustine, & tacito corde tecum Paulinis verbis gloriare: *Gloria nostra hac est, testimonium conscientie nostræ.* Nullum potentius contra omnia, & malevolorum odia, & maledicorum convitia patrociniū, quàm linguæ silentium, & conscientie testimonium. Hoc est quod ait D. Ambrosius, loquens de Christo non loquente: *Interrogatus tacebat: ostendens non in clamore vocis, nec in forensis assertionis patrociniū, sed in conscientie integritate esse innocentie defensionem.* Ego quidem silentii patrociniū me committerem, si possem, quæ non falsi, sed veri testes, contra me dicunt testimonia, tacendo refellere: sed si accusatus siluerō, ipso me silentio condemnabo. Si autem loquar, cum ex abundantia cordis os loquatur, & cor meum abundet malitia, quidquid loquar, magis erit ad condemnationem mei, quàm absolutio-nem. Silebo ego, & tamen filendo etiam sperabo, quia advocatum habeo apud Patrem Iesum Christum: qui si ego sim orphanus, orphano erit ipse adiutor: si pauper, ipsi derelictus est pauper; si peccator, ipse peccatores recipit. Dicam ergo ego mul-

torum scelerum reus, cum Propheta: *A, a, a, Domine, puer sum, nescio loqui*; loquere tu Domine pro me coram Patre; es enim verbum Patris, & scio quia pro reverentia tua exaudieris à Patre.

Jer. I. 6.

§. III.

Caiphas adjurat Christum ut se manifestet.

Hactenus Christus fictas contra se calumnias, patienter audiendo, & constanter silendo refutaverat: cum summus Pontifex impatiens tam pertinacis silentii, voluit ex ipsiusmet verbis scire, essetne Verbum Patris. Quare omissis verborum ambagibus, unica, sed decretoria totius controversiæ interrogatione illum aggreditur, à qua summa rei dependeret, dicens:

Adjuro te per DEVM vivum, ut dicas nobis si tu es Christus Filius DEI benedicti.

*Matt. 26.
63.*

Maximi momenti, & summi erat ponderis hæc interrogatio, & quidem ab eo proposita, qui erat in Synagoga Mystagogus, à summo Pontifice. Quamobrem ad ejus responsum erant omnes suspensi; in cælo Pater æternus cum omnibus Angelis: in orco Lucifer cum omnibus dæmonibus: in terra summus Pontifex cum omnibus hominibus. Cum ergò quietum silentium contineret omnia, & in medio Concilii staret *Mediator DEI & hominum*, ipse, non nescius suum silentium fore totius universi exitium, *aperiens os suum*, ut omnibus aperiret veritatem, *eructavit cor ejus verbum bonum*, quo propulsaret ab homine omne malum. Nam interrogatus à summo Pontifice, essetne Filius DEI, dicit illi: *Tu dixisti*. Quod perinde est, ac si diceret: Ego sum. Verè Sapiens sapienter: *Tempus tacendi & tempus loquendi*. Paulò ante accessere falsi testes, calumniabantur illi, cri-

1. Tim. 2.

5.

Matt. 5. 1

Pf. 44. 2.

Eccl. 3. 7.